

Jeremias Bruš abo tajnostne pišmo.

I.

Něhdžežkuli stawaju šo podawki, kiž šu tak spodžiwa poľne, so k wěre podobne nješbu. A hdyž šo nětak došlědžicž njewě, tak trasch je šo tón abo tamny podał, šebi pschiwěrne hlowny bórny na nětajke kuslanje myšla.

Tajki podawki sta šo psched wjele lětami w Schottiskej.

Tu bě w měscze Alberdinje samožity pschekupz, kotrehož mjeno bě Bruš. Pola njeho bjerjechu šebi khlamarjo s bliskich a s dalokich wšow wschelake tworj sa nadrobne rošpschedawanje po šwojich wšach. S wjetscha dawasche wón wotkupzam tworj na poččonki, a kłodžesche potom s khwilemi na kraj, so by dołžne pjenješy šberał, kotrychž bě druhdy tójšcho. A pschi jenym tajkim wukłodže bě šo wón s wulkim pjenješom šhubil, jako by jeho wichor wšal.

Kaž hewak, běšche wón junu pjatk po šwojim šwucženym waschnju s domu schoł, prajiwšchi šwojim domjazym, so hagle šobotu wječor domoj pschińdže, dokelž mějesche wjele wobstaranja. Ale podarmo hladasche jeho jeho mandželška s džěčžimi domoj. Nóz běšche tu; ale wón pak šo njewrócži. Šižo bě njedželu rano, a wón njebě šo hišcže wrócžil.

Šdže běšche wostal?

II.

Tu šamu njedželu poda šo w jenej s wokolnych zyrkwjow na kemschach džiw, kiž žyłu wošadu se štróželemi pschewša.

Šdyž chžysche duchowny po starym waschnju kemscherjam na klětzy s modleršich spěwacž, kaž šo to lóždu njedželu stawa, wón knihu wotewriwšchi papjerku, wot zuseje ruki pišanu, namaka. A wón pak šebi tola žaneje do knihow položil njebě.

Šdže bě ta šem?

Wón pschecžita nahle, šchož na papjerzy pišane stejesche, a na dobo jemu wscha barba s woblicža čžefny, a ruka s lišcžikom počža